



Familie Ceursters-Verheyen

De blondfokkerij van Walter en Bie Ceursters-Verheyen heeft het record van Vlaanderen en Nederland van het hoogste karkasgewicht in het blonde d'Aquitaineras.



Activiteiten: **melkvee, veevee en**

slachtkuikens

Vleesras

blonde d'Aquitaine

Streven:

kampioenen fokken

Walter en Bie Ceursters-Verheyen en hun drie zonen hebben hun ziel gelegd in de blondfokkerij

Fokkerij als 'family business'

De familie Ceursters uit Merksplas haalde het nieuws met het record van het hoogste karkasgewicht. Het gezin met drie zonen zit boordevol plannen met hun blonde d'Aquitainevee. Walter Ceursters: 'De beste stieren staan bij de veehouder.'

tekst **Guy Nantier**

Toen ik onlangs met onze stier in het slachthuis aankwam, vroeg ik de slachters wat de stier zou opleveren', vertelt Filip Ceursters (24). '650 kilogram koud geslacht en dan houdt het wel op', antwoordde het personeel mij nogal meewarig. De bascule wees even later 801 kilogram aan. Hun nogal spottende glimlach maakte heel snel plaats

voor ongelovige verbazing. Het karkas kreeg de Seurop-kwalificatie E1. 'De stier woog levend 1220 kilogram op 23 maanden ouderdom', vervolgt broer Jeroen (18). 'Hij was een zoon van Rico. Moeder is Uline, een Nestordochter, die we bij de opstart van onze blondeactiviteiten hebben aangekocht bij Jos Janssens uit Oud-Turnhout.'

Vader Walter Ceursters (52) mengt zich in het gesprek. 'We hadden enige tijd geleden het record van Jef Flamand uit Nederland gelezen in VeeteeltVlees. Onze stier deed het met één maand jonger beter. We konden dus het record van die Nederlander breken', zegt Walter lachend. 'Ik heb daarop de telefoon gepakt en het stamboek ingelicht. Noem het

De bijna driejarige Corleto (v. Regent) weegt 1160 kg en is de nieuwe troef om de fokdoelstellingen te halen





Uline, 1,70 meter voor 1080 kg, moeder van de recordhouder karkasgewicht

maar een gezonde competitie. Al is een record breken geen doel op zich.'

Van reisduiven tot blondes

Inmiddels zijn ook de vrouw des huizes, Bie Verheyen, en de oudste telg van het gezin, Ivan (26), aangeschoven aan de gesprekstafel. 'Ze hebben er alle drie zin in', geeft Bie met gepaste fierheid aan. 'Het boerenbloed hebben de jongens van de moeder, de neus voor de fokkerij van mij', voegt Walter geamuseerd toe. 'Ik kom niet uit de landbouwsector. Ik was daklegger van beroep, maar had als jongeling wel met reisduiven gefokt.'

Bie en Walter Ceursters-Verheyen namen het roodbontmelkveebedrijf van Bies ouders over in 1984. In de aanvangsjaren beperkten de landbouwactiviteiten zich tot melken (35 stuks zwartbont holstein), het houden van slachtkuikens (16.000 stuks) en gras en maisteelt (45 hectare). 'Wij waren bij de eersten in de regio die zwartbonte holsteins molken.' Met het melkvee nam Walter geregeld deel aan regionale, provinciale en nationale keuringen. 'We hebben in 1994 zelfs een nationale reservekampioene in Brussel gehad.'

Sinds vijf jaar staat er op het bedrijf ook vleesvee. 'We hebben nu een dertigtal blondes', zegt Walter. 'Op korte termijn willen we een nieuwe stal, een hellingstal, bouwen en uitbreiden naar zeventig stuks. En omdat het bedrijf hier ligt aan enkele toeristische fietsroutes, hebben we ook vergevorderde plannen voor de verkoop van hoevevlees. Doel is

één dier per veertien dagen te slachten en te verkopen. Met Filip, die slager is van beroep, moet dat haalbaar zijn.'

Waarom hebben ze gekozen voor blondes? 'Om zo weinig mogelijk problemen te hebben. Bij blondes kunnen we de dierenarts uitsluiten.' De blondes zien de dierenarts enkel voor het aankooponderzoek. Een keizersnede hebben ze slechts eenmaal gehad in vijf jaar voor een dier dat te jong, op 24 maanden, afkalfde.

De eerste contacten met de aangekochte blondes verliepen verrassend en allerm minst prettig vanwege het karakter. 'We zijn niet zonder slag of stoot in het blonderverhaal gestapt', herinnert zoon Ivan zich. 'De volgende aankoop was ook niet meteen een succes op het vlak van handzaamheid. Waar zijn we in hemelsnaam mee bezig, vroegen we ons op een bepaald moment af. Nu weten we het: bij een blonde moet je vóór lopen in plaats van achter zoals bij een melkkoe.'

Kampioenen fokken

Het hele gezin heeft de plannen voor een nieuwe stal en de hoesvleslagerij goed op het netvlies staan, maar de pure fokkerij is het werkterrein van de jongste zoon, die nog de landbouwschool doorloopt. Jeroen spiegelt zich hierbij aan de Belgische nummer één, Bernard Stephany. Jeroen: 'Ik wil ook kampioenen fokken, én stiermoeders.'

De stierkeuze van de jongeman voor het winterseizoen ligt momenteel bij de kistieren Oulou, Tokapi en Rico. Voor het weideseizoen heeft het bedrijf de stier

Corleto (v. Regent) aangekocht bij Stephany. Moeder van de stier is Orchidee, de beroemde Idealdochter van Earl Cransac uit het Franse Brens. 'Orchidee heb ik ooit eenmaal gezien en is nooit meer uit mijn gedachten gegaan', geeft vader Walter aan, die vervolgens nog stelt dat de beste stieren bij de veehouder staan. 'Dat zie je aan de namen van de vaders van de kampioenen. Dat zijn altijd eigen stieren.' 'En Uline wil ik nog wel eens spoelen met gesekst sperma van Cauet Roz', maakt de jongste kenbaar. Walter Ceursters vervolgt genietend: 'Ja, onze Jeroen geeft momenteel het meeste geld van het gezin uit.'

Beenhouwerstype

Even is het stil aan de gesprekstafel. 'Maar we moeten wel zware dieren hebben met stuk', zegt slager Filip stellig. 'Dieren met ontwikkeling, met een sterke rug en met lenden. Op 19 à 20 maanden moeten ze 600 kilogram geslacht wegen waarvan 450-500 kilogram verkoopbaar vlees. Een derde eerstekwaliteitsvlees, twee derde gehakt, karbonaden enzovoort. Een beenhouwerstype moeten we fokken. Kleur heeft geen belang, de vorm van de horens evenmin.' Jeroen haalt een blondeschedel met mooi gekrulde horens naar boven. 'Van een koe van ons', zeggen de jongens in koor. 'Tot welk basisras van de blondes zou dit dier behoren: quercy, garonnaise of blonde van de Pyreneeën?' Geen twijfel, de blondeziel zit er ten huize Ceursters duidelijk in. |